

snit I også skal gælde for ordninger, der begunstiger samlevere.

For det første foreslås det, at pensionskasser og forsikringselskaber får mulighed for at indrette deres ydelsessammensætning således, at den pension, der hidtil har været betegnet ægtefællepension, eventuelt kan tilgå en efterladt samlever (ægtefælle- eller samleverpension). Efterladtepension i form af overlevelsesrente kan ligeledes oprettes til fordel for en samlever.

Pensionskasser og forsikringselskaber får endvidere mulighed for at tilbyde samleverpension som en selvstændig ydelse ved siden af ægtefælle- eller samleverpensionen.

For det andet foreslås der en udvidelse af den personkreds, der kan begunstiges individuelt, således at også samlevere føjes til kredsen. Herved får pensionsopspareren mulighed for at begunstige en samlever uden tab af skattemæssige rettigheder, men ikke pligt hertil.

Det foreslås, at samlevere grundlæggende defineres som personer, der har fælles bopæl med afdøde. Dette indebærer, at skattemyndighederne og pensionsinstitutterne ikke skal foretage nogen vurdering af samlevsforholdets nærmere indhold. Lovteksten er som udgangspunkt ikke til hinder for, at samleveren er en slægtning til afdøde, ligesom det ikke kræves, at der er tale om et egentligt parforhold. Der kan dog kun optræde én samlever som berettiget til ægtefælle- eller samleverpension eller som berettiget til samleverpension eller som begunstiget, selv om bopælsbetingelsen måtte være opfyldt af flere.

Endvidere stilles der *enten* - når begunstigelsen sker individuelt - krav om, at samleveren skal begunstiges med navns nævnelse eller - når der er tale om kollektive ordninger - krav om fælles bopæl i de sidste 2 år forud for dødsfaldet. Kravet om fælles bopæl i de sidste 2 år forud for dødsfaldet *suppleres* med et krav om, at der er tale om en person, med hvem afdøde kunne have indgået ægteskab eller registreret partnerskab, og et krav om, at personen ved et testamente, der er oprettet af afdøde senest 3 måneder før dødsfaldet, er tillagt en arvelod af mindst samme størrelse som den tvangsarv, der ifølge arveloven ville være tilkommet en ægtefælle.

Betingelsen om begunstigelse af samleveren ved testamente indebærer, at den person, der vil sikre sin samlever samleverpension fra en kollektiv ordning, samtidig skal beslutte sig til, at samleveren - på bekostning af andre arvinger - skal have del i boet.

Betingelsen »kunne have indgået ægteskab eller registreret partnerskab« giver på den ene side »papirløse

par«, der i det store og hele lever som ægtepar, mulighed for at sikre hinanden som gifte, og sikrer på den anden side, at en kollektiv pensionsordning ikke skal aflevere mere end én ægtefælle- eller samleverpension.

Definitionen af »samlever« er ikke til hinder for, at parterne i pensionsaftalen i individuelle eller kollektive pensionsvilkår aftaler en snævrere afgrænsning af, til hvilke samlevere der skal udbetales pension.

Det bemærkes, at selv om de supplerende krav om testamente m.v. kan være hovedreglen i kollektive ordninger, kan individuel begunstigelse dog være relevant i kollektive ordninger. I en kollektiv ordning kan der f.eks. godt være mulighed for individuelt at vælge en ægtefællepension, og det samme vil kunne gælde en samleverpension.

4. Forhøjelse af aldersgrænsen for oprettelse m.v. og for udbetaling fra ratepension

Efter de gældende regler kan en ratepension efter det fyldte 55. år kun oprettes som tillæg til en før denne alder oprettet ordning, og værdien af tillægget er begrænset til halvdelen af værdien af den eksisterende ordning. Der kan ske overførsel fra en kapitalpension til en ratepension, såfremt overførsel finder sted inden det fyldte 55. år.

Efter forslaget forhøjes denne aldersgrænse fra det fyldte 55. år til det fyldte 60. år.

Den gældende aldersgrænse på 55 år er begrundet i et ønske om, at de midler, der anbringes i en ratepension, i de normale tilfælde skal være »bundet« i mindst 5 år, da rateudbetalinger som regel tidligst kan aftales påbegyndt ved det 60. år.

Efter forslaget opretholdes det, at første rateudbetaling som hovedregel tidligst kan ske 5 år efter, at ordningen er oprettet.

Efter de gældende regler er der en aldersgrænse på 80 år for sidste rateudbetaling. Efter forslaget foreslås denne aldersgrænse forhøjet til 85 år.

5. Overførsel af rate- og kapitalpension

Efter de gældende regler kan personer, der er fyldt 60 år, godt indbetale til kapitalpension, men de kan ikke oprette en ny kapitalpensionsordning.

Efter de gældende regler kan personer, der er fyldt 55 år, ikke oprette nye ratepensionsordninger, men de kan oprette tillæg til eksisterende ratepensionsordninger, dog kun inden for en værdi svarende til halvdelen af den oprindelige ordnings værdi. Tillægget skal oprettes i det pensionsinstitut, hvori den oprindelige ordning er oprettet.